

đỗ Xô

გაზეთის გამოსვლის ღღა - ოთხარათი

№10, 20016. ვაცი 40 თებერვალი

1978 წელს ზოიად გამსახურდისას და მერაბ
კოსტავას ატეინერი იული იძებებით
გამოცოცხლაში მა ერთვება
საზოგადოებრივად დაიცვა საქართველოს
სახელმწიფო ერის უფლება. ამიტომ ყოველ
14 აპრილს საქართველოს ყველა მცხოვრება,
თავისი წარმოავლენისთვის მიუხედავად, უძია
იზეიონოს არა თავისი «დედა ერის» ძღვა.
არაერთ საქართველოს სახელმწიფო ერის ძღვა!
გილოცავთ 14 აპრილს - საქართველოს
სახელმწიფო ერის - ძღვა!

ღელვა არჩებად მუშაობადა
უანგაროდ, ოღონდ ზვიადს
მიეღწია მოზნისათვის. მე
ღელვასთან ზვიადზე ქალიან
იმჟიათად ვსახორობ, რაღგან არ
მონდა ტკივილი გამუმაფრო.
მისთვის ზვიადი სიკე კი არ იყო,
არამედ ის გმირი. რომელსაც
მთელი ქართველი ხალხი
ეთავგანება. როგორც ვარსკვლავს
ისე შესცვალოდა ზვიადსა და
საქართველოს, ორივე გამოცემალა
ხელიდან და დარჩა ასეთ სამონელ
მდგომარეობაში, საქართველოსა
და ზვიადის გარეშე...

23.3

ესტან ტაბულა:

33.7

«ქრისტე აღსდგა მკუდრათით,
სიკუდილითა სიკუდილისა
დამთრგვენვალი და
საფლავების შინათა
ცხოვრაპის მიმნიჭვალი!»

გ-ცი გრანი ქავთარიას წიგ-
ცი «ეუჯი» ქართველური
ცოდნისარაგით შექმნილი ერთ-
ერთი კარგი შრომაა. იგი შორს
ძგას საქართველოს დამაცა-
ლევრაგელი «თეორიებისაგან».
მაგრამ ისტორიკოსის თუ ლინ-
გვისტის საეჭვო
დაგულებაზე
ა ს ა ლ ი
ე ს ჯ ე ლ ი რ ი ს
დამყარებამ ამ-
გვარი უდიდესი
უსერხელობრივ
ყოველთვის შე-
იძლება წარ-
მოვას...

جذب

23. 2

კოლეგიასთვის როგორებანამდინ გორეა გაცილება:

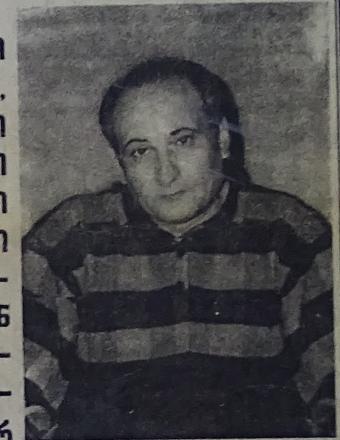
ხელისუფლების სათავეში უნდა მოვიდეს გან-
დევნილი ეროვნული ხელისუფლება. ეგრეთ წო-
დებული პარლამენტი მთლიანად უნდა წავიდეს.
მე სირცხვილად და დამამცირებლად მიმაჩნია
ხუნტის პარლამენტში ჯდომა. ისინი უნდა წა-
ვიდნენ, მათ შორის „აღორძინებამაც“ ქუდი უნ-
და დაიხუროს წასასვლელად...

თათია ნიუარაპე:

...შუბლი და საუღვაშე ცივმა ოფლმა და-
უნაშა. ყოველს სიტყვას ძალას ატანდა.
უნდოდა ყველაფერი მოესწრო, უთქმებელი
არ დარჩენოდა, თან არ ჩაეტანა სამარტვი-
ლეს. **23. 5**

23. 5

ილითვაზიმარი აკადემიუმი დოკვაძე:

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაში
საფოს დაცი აღექსადერი ელემტი.
შველა წამოთვლილი არის მოვაც
კართველი, ჯერ თარისა, გარა განდის-
ფარება. გადაეც კი სოსო კარას-ძა კანა-
ტავილის გამოზრდილა ითველა ინ-
ტელიგიაცია. განსეათისაული კო-
კუნკრიტულ კვლევები.

დიდი ინგლისელი პოეტის შე-
ლის შემოქმედებისადმი მიძ-
ღნად ესეს ზეიად გამასხურდია
პოეტის დაკრძალვასთან დააკ-
შირგბული სამღლოვარო რიტუ-
ალის აღწერით იწყებს. ამ შესა-
ნიშავად აწყობილ პროლოგში
კლასიკური დრამის სუნთქვა ის-
მის და მკითხველი ისე ებმება
წარმართული რიტუალის მიმღი-
ნარეობაში, თითქოს თავადაც მო-
ნაწილეობდეს კრემციის მისჩი-
ურ აქტში. ბარონის მიერ მე-
გობრისათვის ჩატარებულ ამ რი-
ტუალს გასაოცარი შედეგი ჰქონ-
და თურმე — მიცვალებულის გუ-
ლი უკნებლად გადაურჩა
ცეცხლს. პოეტის უკრული რომ-
ში მიაბარეს მიწას და წააწერეს:
“პერსი ბიში შელლი — Cor Cordi-
um (გულის გული)”, თავად გუ-
ლი კი ინგლისს წაიღეს. ზეიად
გამასხურდი წერს: “ნურავის გა-
უკირდება, რომ მე შელლისე სა-
უბარს მისი აღსასრულიოთ ვიწ-
ევდ. პოეტის ცხოვრების ფინანსი
ეშირად დასაშუალისა მისი შემოქ-
მედების ჭეშმარიტი გაეგბისა. ეს
ფინანსი მუდას სიმბოლურია და
ძირულებზე მოუთოთებსა... შელლის
სახელიც — ჩირ ჩორდიუმ სწო-
რედ ზემოთ მოთხოვნილ სასწა-
ულებრივ ფაქტს ემუარება, უფ-
რო სწორად — ამ ფაქტიდან გა-
მომდინარე გაგებას მისი პიროვ-
ებისას და შემოქმედებისას.”

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠାରୀ
ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠାରୀ
ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠାରୀ

თავისუფლდება გრძნობადობის
ბორილთაგან, გახდება უფრო
სრულყოფილი, იდეალური. განა
ამას არ ელიან ვაჟა-ფშაველას
მოქმედი, რომელთა “მოღონიც
უსაზღვროა”? განა ეს არ სურს
ურყევ ელდეს, განა მას არ აწა-
მებს თავისი უნებლივ პასიურო-
ბა იმ საზარელ ბრძოლაში, რო-
მელიც მმდინარეობს სიკეთესა
და ბოროტებას შორის ისტორი-
ის ასპარეზზე? განა ადამიანურ
მხეცობას, გრძნობათა გაუხეშე-
ბას არ დასტირის შვლის ნუკ-
რი?. ვაჟა-ფშაველა ძირეულად
განსხვავდება ბუნების სხვა დი-
დი მგრისხებისაგან. ვაჟა-ფშავე-
ლას პოეზიას განუზომელი მნიშ-
ვნელობა აქვს კაცობრიობის მო-
რალური ცნობიერების განვითა-
რებისათვის, შელდის პოეზია კი
უწინარეს ყოვლისა დიდი ფაქ-
ტორია კაცობრიობის ესოებიკუ-

ଅଥ ବ୍ୟାକରଣିକା, ଅଥ ଦେଖିବା
ଗାଁଜ୍ଞାନବାଦ ଶ୍ଵରୋ
ତୁ ଶ୍ଵରୋ ହିଂସନାନ୍ଦପାଦ,
ବାନୀ ମେଲାନ୍ଦପାଦରେ ଶ୍ଵରୋ
ମୋହନେବୀରେ, ଶ୍ଵରୋ ଶମାନେବୀରେ
ରୁ ଶ୍ଵରୋ ଅଧିଶାର୍ଯ୍ୟବୀରେ,
ରହୀବୀରେ ଅଧାରନୀବୀରେ
ମୁହୀବୀରେ ରୁ ଗ୍ରହି ଦିନମିଲିବୀ
ବାମହିରାଲି କାନ୍ଦପାଦରେ।”

ଖ୍ୟାଳ ଗାନ୍ଧୀବୀଶ୍ୱରଫିଲାର ପ୍ରଥମ
ଅଥ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପା ଶାରୀରି ପ୍ରଥମିଲାପ
ବାନାନାଲିଲାପ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ କରି
ଦେଖିବାରେ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ, ରାମଦେଖ
ବାନାଲାପ ମାତ୍ରାଦି କିମନ୍ଦଗରାଭୀଷ୍ଟିଲାପ
ଅଧିକାରୀରେ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ ଶାରୀରିଲାପ
ମାଗରାମ ଶାରୀରି ମୈତିକ୍ଷେତ୍ରରେ ବୀଚିଲାପ
ଦାଙ୍କ ଅଥ ଲାଲିରୀପି ମିଳିମୁଖରୀ, ବ୍ରାନ୍ତ
ବ୍ୟାକରଣିକାରେ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ
ମାଥିନାଲାପ କି, ରାମଦେଖାର ଦୋଷିଲାପରେ
ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ ବାନାନାଲାପରେ, ବାନାନାଲାପ
ଦିଲାପ ରୁ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ ବୀଚିଲାପ
ବାନାନାଲାପରେ। ଅଥିଲା ଶାକ୍ଷୀତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
ତେବେଇବା: “ଜ୍ଞାନମିଶ୍ରିତ ହିଂରାବ,” “ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ,”
“ବାନାନାଲାପ,” “ବାନାନାଲାପିତା,” “ବାନାନାଲାପା,” “ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ
ଦିଲାପ ଅଧିକାରୀରେବା”...

ଖ୍ୟାଳ ଗାନ୍ଧୀବୀଶ୍ୱରଫିଲାର ପ୍ରଥମ
ବ୍ୟାକରଣିକାରେ, ମିଳିଲା ଶାନ୍ତିଗାନ୍ଧାରିନ୍ଦିଗମ
ମରିଗାନ୍ତିକାରୀର ଦିଲାପ ରୁ କିମନ୍ଦଗରାଭୀଷ୍ଟିଲାପ
ଯୁଦ୍ଧିଲାପରେ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ କରିବାରାରେ ରାମାଧିକାର
ରା ରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟିଲାପ ମାତ୍ରାକ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଳିଲା
ପ୍ରଥମଶ୍ଵରୀ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ, ଆଜି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ଦୋଷା ଲାଲିରୀପି ଶ୍ଵରୋଦିଲାପରେ ମିଳିଲା
ବାନାନାଲାପରେ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପରେ, ଅଧିକାରୀର
ଶ୍ଵରୋଦିଲାପ ଦିଲାପ କିମନ୍ଦଗରାଭୀଷ୍ଟିଲାପ
ଦିଲାପ କରିବାରେ ଶ୍ଵରୋଦିଲାପରେ ମିଳିଲା

ზვიად გამსახურდიას ლიტერატურულ-ესთატიკური მრცამსისათვის

თავის უფლება გრძნობადობის
ბორილთაგან, გახდება უფრო
სრულყოფილი, იდეალური. განა
ამას არ ელიან ვაჟა-ფშაველას
მთები, რომელთა “მოღონიც
უსაზღვროა”? განა ეს არ სურს
ურყვე კლდეს, განა მას არ აწა-
მებს თავისი უნებლივ პასიურო-
ბა იმ სახარელ ბრძოლაში, რო-
მელიც მიმდინარეობს სიკეთესა
და ბოროტებას შორის ისტორი-
ის ასპარეზზე? განა ადამიანურ
მხეცობას, გრძნობათა გაუხეშე-
ბას არ დასტირის შეღის ნუკ-
რი?.. ვაჟა-ფშაველა ძირეულად
განხხვდება ბუნების სხვა დი-
დი მგოსნებისაგან. ვაჟა-ფშავე-
ლას პოეზიას განუხომელი მნიშ-
ვნელობა აქვს კაცობრიობის მო-
რალური ცნობიერების განვითა-
რებისათვის, შეღლის პოეზია კი
უწინარეს ყოვლისა დიდი ფაქ-
ტორია ქაცობრიობის ესოეტიკუ-
რი კულტურის აღზრდაში.”

4. ზეთად გამსახურდია სიმპა-
თიით ლაპარაკობს ტრადიციის
ელიოტისეულ გაგმაზე და ადამ-
ტერებას, რომ კალტერა მთლია-

ტერიუმქიბოთ შეფასდეს, რამდენად მასში ჰიმნიგრაფიულ ორნამენტი ჭარბობს საეროს მაგრამ საერო მეითხველს იზიდაეს ამ ღირიყის მიღმური, ტრანსკედენტული განცდა, რომელიც მაშინაც კი, როდესაც ბოლომდევნერ არის გაგებული, ნაგრძობია და გულის სიღრმემდევნა ჩასული. ამის საუკეთესო მაგალითი თებია: „კოსმიური წირვა“, „ვეღრება“, „საიქონი“, „სამება“, „გვალის ამაღლება“...

ზეიად გამსახურდიას პიროვნებამ, მისმა საზოგადოებრივმა მოღვაწეობამ და პოლიტიკურმა ფილოსოფიამ ერთგვარად დაჩაგდება რა და ჩრდილში მოაცია მის პოეტური შემოქმედება, ასე იქნებოდა ილიას შემთხვევაშიც. მისი თანამედროვეებისათვის, ალბათ უაღრესად ძნელი იყო აღქმა ერთდროულად უკელა იმ ტალანტისა, რომლითაც დაჯილდოებული იყო XIX საუკუნის საქართველოს ეს უდიდესი წარმომადგენელი.

...ესთეტიზმისათვის დამახასიათებელია
ირაციონალიზმი. მისი თვალსაზრისით,
კელოვნება არ არის ისეთი ფარებები, რომ-
ნის ასენაც უსაძლებელია გრძელებადი.
ემპირიული სამყაროს მონაცემებით. ...ეს-
ტოვნება უშრო მაღალი, საინიციულ ური-
ონადგვილის გაცხადებაა ჩვენს ზოზიპურ-
გრძელებად ყოფილი...

Սեծից եռմ տոտքիօս արա մտու
տղծվող ուրանօցեօ, ըաց զցոնեց
լիյօն ամ Մշեանոն՛նաց մողցաֆօ
սա դա Մշտոյմիյօն շրութվալես
Աորոգնեօն ծացեած. ալծատ
ծալնից մնոնշեցնուոցան ոյենեծ
միմս ջաջցեն, ույ յոնիրեցնուած
րոմցլմա ցայէիմա ույ ցանցրա
Շոացան առոցիս ամա ույ մի նձ
Փարմոյեօն ծ ցյմնա. մտ շյորո
րոմ մուս ևսուցէոյա արասոցցէ
առ արու մեռլուց ցորմա դա մեռ-
լուց մշեօյա. օցո մշնիու սացա-
տար տացից սայծրուսան, մացրամ
առ օմշորյեծ յեած և եցատ մոյրո
մշյմնուու յասեցնուոցեօն մո-
մարու. մուս Մշեանոն՛նաց յեցեօն,
մոնցնուու յերաքելու դա ամերո-
ւցլու արցիցեօնսամի հոմոցցուց-
ցենս Եցօաց ցամսանցրուած արա
մեռլուց լորմա մյացլացրած, արա
մեց ցոմիելու մուս լությրաթշ-
րուց-յսուցիոյար մրժմիմսաց ու-
նամցրուց աճամուսան Ենոնոյրած
ույ յացբուօյրած ցրմուսան, րոմ

რეგანი დინამიკის გამოსახვას თუ
შექმლებს, ხილული დინამიკისას
რაც შეეხება შინაგან დინამიკას,
სულ ს ქარიშხლისას, ამას პოე-
ზო თ მოსახურობა.

ଓৰি ডাৰ মৰ্মসংজ্ঞো শুকৃগত গাঢ়মৰ্ম-
ওঢ়মেৰি মৰ্মদান, গুণৱৰ্ণ মৰ্মাৰ্ত্তৰাৰী।
গাঙোইছেৰনো শুকৃগতৰ্যোগোৰী আসৰ্ব-
ৰালুৱুৰি সৰিমৰ্মণোৰা, এন তুঞ্জন্দাৰু
জাৰীৰ মৰ্মোৰা রীপাৰারূ গাঙুৰু
ৰীৰ অৱৰ্গুৰুৰী ডাৰ নানাপৰি গাব-
ডেৰা, রীৰে তঢ়াৰু গৱেষুৰী।”

զորացնուս և եղածանեց յըրացք
յրտ մտլուանոնձա՛ն, մեռլուց
աւետ շըմթէցա՛ն օյնենձա օգա
չէ՛մարութա տաճամելրոցց առաջ
բու.

5. յժմուգուատա յին, րոշուրց պու
յիթշրո յետցըյուս პորոնձա տու
միցրածն առ ցամինու յին, րոմե
լուտաց օցո ծագմուսցմն յժմուգու
յին, յ.ո. մաս առ ցամինու արց յժմ-
ուցին. ամ անշը ուս բումաս և կընէ
յըլուցիս մագալուտան ճայացըն-
րենու ցամուցքամին.

6. ესთეტიზმის ირაციონალურ-
რობის შესახებ იგი მსჯელობს
კარლ სენდერგის მაგალითშვე
“...ესთეტიზმისათვის დამახასია-
თებელია ირაციონალიზმი. მისი
თვალსაზრისით, სელოვნება არ
არის ისეთი ფენომენი, რომლის
ასსხაც შესაძლებელია გრძნობა-
დი, ემირიული სამყაროს მონა-
ცემებით. ...ხელოვნება უფრო მა-
ღალი, სპირიტუალური სინამდვი-
ლის განცხადებაა ჩევნის ფიზი-
კურ-არქიტექტორთ დათვალი-

"ო მომიტევე,
წყარო აღმასები,
ლალნარევ სადაფთა დასები,
დაოროვალულ სიზმართა
გოდების მჩენლები

ეგნი
ცრემლები.”
ან:
“ოდეს ბუნება კელავ
მოხუჭავს ღვთაებრივ თვალებ
და მიიძინებს, რათა

სიზმრად ნახოს ჟესენელი,
და რუდუნება კვლავ
მოიცავს მწუხარ არგ-მარეს,
დაქარგულ მოვარეს
გამოაგორებს ღრუძლებიდან
უჩინო ხელი..."

და კიდევ ერთი ციტატი:

"შენ კი სამარტი პპოვებ
მოსვენებას,
და როს გაპუანგრავენ
ფანგრომებს ქარები,

საერთოდ შეუძლებელი იქნება, ფიქრობს იგი და იდეალისტებს გივებად და საშიშ მეამბოხევებს ბად აცხადებს. იქნებ სწორედ ამ ობიექტელთაგან, ან თავად ობიექტელობისაგან, თავის დასაღწევებად მოგვაშეველებს ხოლმე უფალი დაცემულო, სუსტი და მფრთხალო ყველაზე განწირულ, ყველაზე მძიმე ისტორიულ მოქნენტში გასაოცარ მაგალითს სიწმინდის, სიმამაცისა და კაცომიუკარეობისა; მაგალითს სიყვარულისა, მიწევებისა და რწმენისა.

“როდის იქნება,
შენს ტაძარში სწირავდეს
გველი
აღზევებული და განწმენდილი?
საკურთხეველი
თავათ შენ იყო,
ხატების წილ
ანგელოსები ელგარებდნენ
და სახოლებად ჩვენ
გენორო თავათ.”

